

- 6) Hänvisar begreppet "gemenskapsbestämmelser" i artikel 3.4 i direktiv 2005/29/EG endast till bestämmelserna i unionens förordningar och direktiv samt bestämmelserna för direkt införlivande av dessa, eller omfattar det även nationella lagar och författningar som genomför unionsrättsliga principer?
- 7) Utgör dels specialitetsprincipen som är fastställd i skäl 10 och artikel 3.4 i direktiv 2005/29/EG, dels artiklarna 20 och 21 i direktiv 2002/22/EG samt artiklarna 3 och 4 i direktiv 2002/21/EG⁽⁴⁾ hinder för en tolkning av motsvarande nationella införlivandebestämmelser enligt vilken den allmänna lagstiftningen om inkorrekt affärsmetoder alltid ska tillämpas varje gång det i en reglerad bransch – som kännetecknas av branschspecifika "konsumentregler" och där den branschspecifika myndigheten har tilldelats behörighet att fastställa regler och besluta om påföljder – konstateras ett agerande som omfattas av begreppet "aggressiva affärsmetoder" enligt artiklarna 8 och 9 i direktiv 2005/29/EG eller begreppet "affärsmetoder som under alla omständigheter är otillbörliga" enligt bilaga I till direktiv 2005/29/EG, och detta även när det föreligger en branschlagstiftning om konsumentskydd som grundar sig på unionsrättsliga bestämmelser och helt och hållet reglerar samma "aggressiva affärsmetoder", "affärsmetoder som under alla omständigheter är aggressiva" eller under alla omständigheter "inkorrekt affärsmetoder"?

- ⁽¹⁾ Anmärkning: Här används en löpande numrering av tolkningsfrågorna som skiljer sig från den i begäran om förhandsavgörande, som innehöll två uppsättningar frågor utan löpande numrering.
- ⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) (EUT L 149, s. 22).
- ⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (direktiv om samhällsomfattande tjänster) (EGT L 108, s. 51).
- ⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv) (EGT L 108, s. 33).

Överklagande ingett den 30 mars 2017 av Republiken Polen av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 19 januari i mål T-701/15, Stock Polska/EUIPO – Lass & Steffen (LUBELSKA)

(Mål C-162/17 P)

(2017/C 239/28)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Klagande: Republiken Polen (ombud: Bogusław Majczyna)

Övrig part i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- ogiltigförklara den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 19 januari i mål T-701/15, Stock Polska/EUIPO – Lass & Steffen (LUBELSKA) i dess helhet,
- återförvisa målet till tribunalen för förnyad prövning, och
- förordna om att parterna ska stå sina egna kostnader.

Grunder och huvudargument

Republiken Polen yrkar att domstolen ska ogiltigförklara den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 19 januari i mål T-701/15, Stock Polska/EUIPO – Lass & Steffen (LUBELSKA) i dess helhet och återförvisa målet till tribunalen för förnyad prövning.

Genom den överklagade domen ogillade tribunalen den talan som väckts av det i Lublin etablerade Stock Polska z o.o. mot det beslut som en av överklagandenämnderna vid harmoniseringsbyrån (till följd av en nämnändring numera Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet – EUIPO) meddelade den 24 september 2015 i ärende R 1788/2014-5, genom vilket EUIPO:s beslut av den 14 maj 2014 om avslag på en ansökan om registrering från Stock Polska z o.o. bekräftades.

Genom tribunalens dom och EUIPO:s beslut avlogs, i enlighet med artikel 8.1 b i rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken, ansökan om registrering av varumärket "LUBELSKA" på grund av dess likhet med varumärket "Lubeca", som gör att allmänheten i Tyskland, där det äldre varumärket "Lubeca" åtnjuter skydd, kan förväxla ursprunget för de varor som säljs under detta varumärke.

Till stöd för överklagandet anför Republiken Polen följande grunder.

1. Åsidosättande av artikel 8.1 b i rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken⁽¹⁾, eftersom det inte gjordes någon omfattande bedömning av förekomsten av förväxlingsrisk på grundval av helhetsintrycket avseende de särskiljande och dominerande beståndsdelarna. Bedömningen av varumärkets likhet med det äldre varumärket begränsades utan skäl till en av varumärkets beståndsdelar (ordelementet).

Tribunalen slog felaktigt fast att det var möjligt att vid bedömningen av likheten mellan två varumärken endast beakta en beståndsdel i ett sammansatt varumärke (ordelementet) och därvid bortse från figurelementet, utan att dessförinnan ha fastslagit att ordelementet var den dominerande beståndsdel och att figurelementet saknade betydelse. Tribunalen fastslog endast att figurelementet hade en ringa särskiljningsförmåga och beaktade därvid inte att denna beståndsdel ringa särskiljningsförmåga inte måste betyda att denna beståndsdel inte är dominerande.

2. Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009, likabehandlingsprincipen, principen om god förvaltning och principen om rättssäkerhet, eftersom det inte beaktades att EUIPO hade avvikit från den tidigare praxis som intagits i dess riktlinjer och det därför förekom en motsägelse i förhållande till denna praxis.

Tribunalen underlät att beakta att EUIPO avvikit från den tidigare praxis som intagits i dess riktlinjer avseende tillämpningen av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009 och att det inte förelåg någon särskild omständighet som motiverade denna avvikelse.

3. Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009, eftersom det vid bedömningen av förväxlingsrisken beaktades omständigheter som inte är allmänt kända, men inte beaktades omständigheter som är allmänt kända och väsentliga. Detta ledde till en felaktig bedömning av omständigheter och bevisning, särskilt eftersom

- a) det som allmänt känd omständighet beaktades att den genomsnittliga tyska konsumenten inte kände till betydelsen av namnet "Lubeca". Graden av kännedom avseende latinska stadsnamn (till exempel Lubeca) överensstämmer dock inte med latinkunskaperna i allmänhet och konsumenter av alkoholhaltiga drycker tillmäter dessa dryckers geografiska ursprung särskilt stor betydelse;
- b) det som allmänt känd omständighet beaktades att figurelementet i form av en krona allmänt förekommer för att känneteckna alkoholhaltiga drycker.

4. Åsidosättande av motiveringsskyldigheten vid tillämpningen av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009, eftersom

- a) det inte angavs vilken av kännetecknets beståndsdelar som tribunalen ansåg var dominerande;
- b) tribunalen inte angav den omständighet på vilken slutsatsen grundades att betydelsen av ordet "Lubeca" inte var känd för den tyska genomsnittskonsumenten.

⁽¹⁾ EUT L 78, s. 1.